॥ आयुश्य सूक्तम् ॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उज्जहार प्राणैह् शिरह् क्रुत्तिवासाह् पिनाकी ।
ईशानो देवह् स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविशा घ्रुतेन ॥ १ ॥
विभ्राजमानह् सरिरस्य मध्या-द्रोचमानो घर्मरुचिर्य आगात् ।
स म्रुत्युपाशानपनुद्य घोरानिहायुशेणो घ्रुतमत्तु देवह ॥ २ ॥
ब्रह्मज्योतिर् ब्रह्म पत्नीशु गर्भम् यमादधात् पुरुरूपम् जयन्तम् ।
सुवर्णरम्भग्रहम् अर्कम् अर्च्यम् तमायुशे वर्धयामो घ्रुतेन
॥ ३ ॥
श्रियम् लक्श्मीम् औबलाम् अम्बिकाम् गाम् शश्ठीम् च
यामिन्द्रसेनेत्युदाहुहु ।
ताम् विद्याम् ब्रह्मयोनिग्म् सरूपाम् इह आयुशे तर्पयामो घेउतेन
॥ ४ ॥
दाक्शायण्यह् सर्वयोन्यह् स योन्यह् सहस्रशो विश्वरूपा विरूपाह ।
ससूनवह् सपतयह् सयूथ्या आयुशेणो घ्रुतमिदम् जुशन्ताम् ॥ ५ ॥
दिव्या गणा बहुरूपाह् पुराणा आयुश्छिदो नह् प्रमथ्नन्तु वीरान् ।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घ्रुतेन मा नह् प्रजाग्म् रीरिशो मोत् वीरान्
॥ ६ ॥
एकह् पुरस्तात् य इदम् बभूव यतो बभूव भुवनस्य गोपाह ।
यमप्येति भुवनग्म् साम्पराये स नो हविर्घ्रुत मिहायुशेत्तु देवह
॥ ७ ॥
वसून् रुद्रान् आदित्यान् मरुतो अथ साध्यान् रुभून् यक्शान्

गन्धर्वाग्श्च
पित्रुग्श्च विश्वान् ।
भृगून् सर्पाग्श्चाम्गरिसो अथ सर्वान् घ्रुतग्म् हुत्वा स्वायुश्या
महयाम शश्वत् ॥ ८ ॥
विश्णो त्वम् नो अन्तमश्शर्मयच्छ सहन्त्य ।
प्रतेधारा मधुश्चुत उथ्सम् दुह्रते अक्शितम् ॥
ओम् शान्तिह् शान्तिह् शान्तिहि ॥

www.yousigma.com